Prilika o sejalcu Lk 13,1-13

212. Petrovo priznanje in prošnja za pojasnilo prlike o sejalcu

1 Ko sem končal s poučevanjem, je vstal Simon Juda, imenovan Peter, in rekel: »Vsi se Ti zahvaljujemo za ta čudovit pouk. Šele zdaj v polni globini duše čutim, da si Ti po Svojem telesu Božji sin in tudi resnični Kristus, ki so ga že večkrat napovedali preroki, začenši z Mojzesom, vendar že tudi pred Mojzesom, začenši z Abrahamom, najbolj razsvetljenim praočetom človeštva. Resnično ne vem, s kakšnim vprašanjem naj bi Te še obremenil, kajti zdaj se mi zdi vse tako jasno kakor najbolj veličastna slika.«
2 Jaz sem nato rekel: »Simon Juda, prav si povedal, tako tudi je, toda kljub temu boš pobegnil z drugimi ovcami vred, ko bo pastir udarjen! Človek mora opraviti še marsikateri preskus svoje vere, preden postane popoln in podoben svojemu mojstru. Zato si zapomni te Moje besede, ker bo tudi zate prišel trenutek, ko Me boš iz strahu pred svetom povsem zatajil. Potem se boš sicer spet obrnil in okrepil svojo šibko vero - toda ne iz sebe samega, temveč iz Mojega duha v tebi, ki te bo moral pri tem krepko vleči za lase!«
3 Simon Juda je na to odgovoril: »Gospod in Mojster, prav nenavadno od Tebe, da nam, ki smo že od začetka pri Tebi in smo zaradi Tebe zapustili vse - polja, hiše, žene in otroke -, ne moreš nikoli napovedati nič posebno dobrega.«
4 Jaz sem rekel: »Če bi vas ustvaril in poklical samo za ta svet, bi vam lahko napovedal samo posvetno dobro. Ker pa sem vas poklical samo Zase in za Svoje kraljestvo v onstranstvu - kaj ti mar, če ti, veljavno samo za ta svet, ne morem napovedati nič dobrega in prijetnega? Saj dobro veš, da ta zli in mračni svet ljubi in osrečuje samo tisto, kar je takšno, kakršen je svet sam; kar ni takšno, pa preganja in preklinja.
5 Tako kakor Jaz tudi vi niste od tega sveta, temveč ste od zgoraj - zato nas svet tudi preganja in sovraži. In ker je tako in nič drugače, tudi ne morem tebi, dragi Simon Juda, s strani tega sveta napovedati drugega kakor samo to, kar vam ves čas napovedujem. Ali si razumel?«
6 Simon Juda je odgovoril: »O Gospod in Mojster, dobro razumem, vendar se mi ob tem ne godi veliko drugače kakor prijatelju vrhovnemu mestnemu sodniku - Tvoja neskončna popolnost in osebna navzočnost človeka uničita!
7 Ker pa sem že pri besedi, bi Te prosil še za natančnejše pojasnilo prilike o Božjem kraljestvu, ki si nam jo nekoč povedal v bližini Betsaide. Tedaj si nam jo tudi razložil in razlaga nam je bila sicer razumljiva, vendar je niti pri najboljši volji nisem mogel uskladiti s slišano priliko.
8 To je bila prilika o sejalcu in Božjem kraljestvu, ki je hkrati nebeško kraljestvo. Sejalec seje odpravil sejat pšenico na svojo njivo. Ko je sejal, je nekaj semena padlo tudi na poti in ceste, kjer so ga kmalu poteptali, nekaj pa so ga pozobale ptice in tako

ni moglo vzkliti in obroditi. Nekaj semena je padlo na skale in kamenje; dokler je imelo vlago, je kalilo, toda vlaga je kmalu izhlapela, seme tako ni imelo več hrane, posušilo se je in tudi ni obrodilo sadu. Nekaj semena pa je padlo med trnje in v goščavo, kjer je seme sicer pognalo, toda kmalu sta ga prerasla in zadušila trnje in goščava in tako tudi to ni dalo sadu. Le malo semena je torej padlo v dobro prst in obrodilo stoterni sad.
9 To, o Gospod in Mojster, je prilika, ki si nam jo povedal. Ko smo Te vprašali: 'Kje in zakaj tako?' - si nam rekel: 'Vam je dano razumeti skrivnosti Božjega kraljestva, drugim pa ne, kakor je tudi zapisano v Pismu: Videli bodo in ne bodo videli, slišali in ne bodo slišali in ne razumeli!'
10 Nato si nam priliko razložil in z razlago smo bili nadvse zadovoljni, vendar s samo priliko pa doslej ne povsem.
11 Če si Ti, o Gospod in Mojster, hotel, da bi se v sejalcu prepoznali mi, ki si nas določil za razširjanje Tvojega nauka, ki je pravzaprav Božje kraljestvo na zemlji, bi bila prilika povsem ustrezna. Toda če naj bi bil Sejalec Ti, pa se mi zdi ta prilika malce nenavadna, saj si ne morem prestavljati pametnega sejalca, ki bi tri tretjine plemenite pšenice sejal tja, kjer bi ga že izkušnja iz davnine morala naučiti, da poti in ceste, skale in kamenje, trnje in goščava vsekakor niso primerni za sejanje plemenite pšenice, saj na takih krajih nikoli ne more nič pognati. Sejalec pa bi moral biti tudi toliko pameten, da bi si za setev čiste pšenice prej pripravil primerno njivo, na katero bi potem posejal pšenico, da bi mu navrgla stoterni sad.
12 Ti, o Gospod in Mojster, pa si kot Sejalec neskončno modrejši kot bomo mi kdaj koli, in tako se mi vsakokrat zdi, da se zelo pregrešim, če Te imam za takšnega nespametnega sejalca. Če pa si s takšnim nespametnim sejalcem mislil nas, Tvoje učence, potem, kot rečeno, je Tvoja prilika ustrezna, kajti v nas je še veliko nespametnega in nevednega.
13 Poleg tega si nas že pogosto posvaril, naj Tvojih biserov, ki so tudi kot najčistejša pšenica in s tem kot Božje kraljestvo, ne mečemo svinjam, in mislim, da si nam tudi s to priliko hotel povedati, naj Tvoje pšenice ne sejemo po poteh in cestah, skalah in kamenju, med trnje in goščavo, ker potem ne bo obrodila sadu. Gospod in Mojster, ali si Tvojo priliko razlagam pravilno?«

213. O pridiganju evangelija vsem stvaritvam

1 Jaz sem rekel: »Končno se je prebudil tudi Moj duh v vas! Če bi imeli boljši spomin, kakor ga imate, bi se tudi spomnili, da sem vam to priliko že sam razložil ob neki primerni priložnosti, in sicer zato, da pri razširjanju Mojega nauka ne bi bili že takoj

podobni tistemu nespametnemu sejalcu, ki je pšenico sejal tudi po cestah, kamenju in goščavi, temveč pametnemu sejalcu, ki seje pšenico v rodovitno prst. Glej, nekoč sem vam tudi rekel, naj se odpravite po vsem svetu in Moj evangelij pridigate vsem stvaritvam! Povej Mi, Simon Juda, kako si to razumel?«
2 Simon Juda je rekel: »O Gospod in Mojster, s tem Tvojim svetim vprašanjem si mi odvalil kamen od srca. Kajti ta Tvoj poziv je v meni sprožil neumno misel, da morda res želiš, da Tvojega evangelija ne bi pridigali samo izbranim ljudem, ki pravzaprav ponazarjajo rodovitno njivo, temveč tudi hribom, gozdovom, jezerom in rekam, vsem pticam in vsem živalim, ki živijo v zraku in na zemlji ter celo ribam v vodi. Kajti stvaritev je pravzaprav vse, kar si ustvaril, in če naj Tvoj evangelij pridigamo vsem stvaritvam po vsem svetu, si moj razum pri tem ni mogel misliti drugega, kot da naj bi dobesedno izpolnili vse, kar si zahteval od nas.
3 Ali bi ob takšnem pridiganju odnesli tudi zdravo kožo, zlasti pri zvereh v puščavi, ni tako zanesljivo. Tvoja volja je sicer gospodar nad vsem, in če bi ravnali res dobesedno v skladu s Tvojo voljo, bi se morda morali manj bati srditosti in besa takšnih živali in veliko bolj ošabnosti in sebičnosti posvetnih ljudi; toda z jezikom, ki naj bi ga razumele tudi takšne stvaritve, bi očitno imeli veliko težavo.
4 V veliki Indiji naj bi bili res ljudje, ki lahko govorijo z živalmi, vendar s takšnimi še nisem prišel v stik, in tako lahko človek to verjame ali ne. Po Mojem mnenju je najpametneje, da ne!«
5 Jaz sem rekel: »Glej, Simon Juda, zdaj ti bo prilika o sejalcu, ki se nanaša nate in vse vas, glede sejalčeve nespameti že veliko jasnejša kakor prej. Kajti če si Moj slikovit poziv razumel tako, da naj se Moj evangelij pridiga vsem Mojim stvaritvam, kakor si pravkar priznal, si si s tem že sam dal spričevalo, da tvoja sejalčeva pamet ne seže prav daleč.
6 In kljub temu sem vas s tem poklical k pravemu in resničnemu delovanju. Kajti glej, če boste Moj evangelij pridigali pravim ljudem, bodo ti po Mojem duhu v njih postali modri in mogočni v vseh stvareh, in tako bodo s takšno Mojo močjo tudi manj primerne ljudi pridobili za Moj nauk.
7 Človeka pa sem na to zemljo postavil zato, da bi vladal in gospodoval vsem stvaritvam - to pa že zelo dolgo ne drži več, prav nasprotno, človeku gospodujejo stvaritve te zemlje. Če pa bo po Mojem duhu spet postal tisto, kar naj bi bil, bo spet gospodar in vladar vseh stvaritev, in jih bo lahko uporabljal in naredil sebi koristne.
8 Če pa bo človeku to uspelo, ali to ne bo pomenilo: Moj evangelij se je pridigal vsem stvaritvam? Kajti če z Mojo močjo v sebi levu, tigru ali medvedu lahko ukažeš, naj se poda tja, kjer je njegov prostor - kakor si to že pogosto videl Mene -, ti bo tudi jasno, da sta Moja beseda in volja razumljivi vsem stvaritvam.

9 Ali vam nisem že pogosto dejal, da bi, če bi res imeli pravo in neomajno vero, lahko ukazali celo gori: ‘Dvigni se in se zruši v morje!’ in zgodilo bi se, kar bi ukazali! Če bi bila že goram razumljiva Moja beseda v vas, bi zagotovo bila razumljiva tudi vsem drugim stvaritvam, vendar bi bila za vse to prej potrebna prava sejalčeva modrost!
10 In tako boš zdaj, dragi Simon Juda, priliko o sejalcu jasneje razumel kakor doslej. Če si še kaj tako razumel kakor Mojo zahtevo pridigati Moj evangelij vsem stvaritvam, to kar povej!«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10